

Politiet Ansatte skulle gaae omkring med Lister i Kommen over den, der saaledes tidligere have været dømte; men dertil svarer jeg: De virkelige Forhold, udelukke al Tanke herom, og jeg troer netop, at den ærede Rigsdagsmand efter det Forhold, hvori han staaer til det locale Politi, ogsaa vil indsee, at han der har udtalt sig paa en Maade, som ikke er rigtig. Han kan ikke andet end vide, at Loven af 3die Marts 1860 om Løsgænger og Betleri har en særegen Paragraph, som siger, at Politidirecteuren er berettiget til med Hensyn til Personer, som ikke have Formue eller en Stilling, der giver dem Erhverv, at foreskrive dem Forholdsregler for at paasee, at de ikke ernære sig paa en Maade, der er til Skade for det Offentlige, og kan paalægge saadanne Personer at møde til bestemte Tider for at gjøre Rede for, hvad Udkomme de have. Der er altsaa — den ærede Rigsdagsmand vil sikkert give mig Ret deri — ikke Spørgsmaal om for den ved Politiet Ansatte at gaae omkring med en Liste i Kommen over saadanne Personer, nei, Sagen er netop den, at han som Politiofficiant kjenner de Personer, der ere i dette Tilfælde, fordi Politiet bestandig fører Control med dem, og dette er Grunden, hvorfor man netop kan overlade til ham uden videre at anholde saadanne Personer, som tidligere ere dømte for Betleri, Løsgænger etc., fordi det er Folk, der ere ham velbekjendte, og ved at gjøre det undgaaer man denne, — jeg vil virkelig sige — udover alle Grændser gaaende Strengthed, at man, for at begunstige i alt Fald Løsgænger og Betleren, som maa melde sig paa Politikammeret hver fjortende Dag, og for at skaane ham lader det gaae udover den Deel af Befolkningen, som ikke er i et saadant Tilfælde. Jeg vil altsaa tilraade det høie Thing ikke at gaae ind paa dette Forslag.

Madsen: Den ærede Ordfører har jo nylig udvirket, at det af mig i Forbindelse med 14 andre Medlemmer stillede Forslag ogsaa af Udvalget er anseet for en saa betydelig Ekærpelse, at det ikke kan gaae an at vedtage det, og den ærede Ordfører har lagt til,

at det ikke kan være tænkeligt, at Politiet vilde anvende denne Bestemmelse undtagen paa saadanne Personer, som ere satte under Polititilsyn. Jeg har ved anden Behandling af Lovforslaget, da jeg optog et Forslag, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) havde taget tilbage, tydelig udtalt, at jeg ikke var imod, at denne Bestemmelse blev anvendt paa de Personer, som vare af Politiet satte under offentlig Tilsyn, og dersom det ærede Udvalg havde stillet Underændringsforslag til mit Forslag om, at Bestemmelsen kun skulde angaae Personer, som vare satte under offentlig Tilsyn, vilde jeg ikke have havt det Allermindste derimod; men saaledes som Bestemmelsen i § 8 i Lovforslaget er affattet, kan den anvendes af Politiet i hængigjerrig Hensigt, om jeg maa kalde det saaledes. Det kan træffe sig, at Politiet har fæstet sit, Die paa en eller anden Person, som det gjerne vil tildele en Tugtelse, og det kan da, selv om det har været Belleri af den allersimpleste Art, Vedkommende har begaaet være istand til at paadrage ham en Anholdelse og forarsage ham mange Fortrædigelser, som følge deraf. Det er dette, jeg har søgt at forebygge, thi, som sagt, havde Bestemmelsen været affattet saaledes, at det var dem, som Politiet særligt var opfordret til at have sine Dine henvendte paa, og Politiet havde taget Bestemmelse om, at det skulde staae under dets særlige Tilsyn og engang imellem melde sig, saa havde jeg ikke det Allermindste derimod, men saaledes som Bestemmelsen staaer i al sin Uimdelighed, finder jeg, at der ikke er den allermindste Grund mere til at anholde Personer, der have gjort sig skyldige i Betleri og Løsgænger eller en anden ringe Grad af Tyveri, naar det træffer sig, at det er begaaet for mange Aar siden, og de have lidt deres Straf, end der er til at anholde flere andre Personer, med Hensyn til hvilke der kan være ligesaa stor Mistanke om, at de ere endnu mere uvilksomme Personer end de, der have begaaet de nævnte Forseelser. Min Hensigt har altsaa ene og alene været den, at Loven ikke skal kunne bruges af Politiet til at efterstræbe Folk, som det af en eller anden Grund har